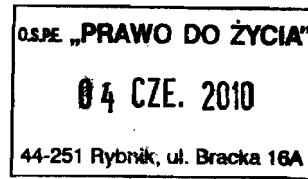

Bydgoszcz, 21 maja 2010 r.

**KUJAWSKO-POMORSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO
w Bydgoszczy**

WINB-WOP-7144/96/09/10/AJ

DECYZJA

Na podstawie art.104 w związku z art.138 §1 pkt 1 ustawy z dnia 14.06.1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) oraz art.48 ust.1 w zw. z ust.4, art. 81 ust.1 pkt 2 i art.83 ust.2 ustawy z dnia 07.07.1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz.1118, z późn. zm.), po rozpatrzeniu odwołania *Spółki P4 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, przy ul. Taśmowej 7- reprezentowanej przez pełnomocnika, tj. radcę prawnego Piotra Woźnego z Kancelarii Prawnej Grynhoff, Woźny, Maliński sp. k. z siedzibą w Warszawie, przy ul. Pięknej nr 18*, od decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Brodnicy z dnia 25 marca 2010 r., znak: PINB.7141-06/09/10/PZ, dot. nakazania ww. Spółce P-4 z siedzibą w Warszawie przy ul. Taśmowej 7, dokonanie rozbiórki stacji bazowej telefonii komórkowej zlokalizowanej na działce nr 905/6 przy ul. Podgórznej w Brodnicy, wybudowanej bez wymaganego prawem pozwolenia na budowę,

o r z e k a m

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji.

UZASADNIENIE

Z analizy akt sprawy wynika, że Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Brodnicy, na skutek wniosku Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Przeciwdziałaniu Elektroskażeniom „PRAWO DO ŻYCIA” z siedzibą w Rzeszowie, wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie legalności pobudowania stacji bazowej telefonii komórkowej na kominie Brodnickich Zakładów Żelatyny, zlokalizowanych przy ul. Podgórznej 38a w Brodnicy, na działce o nr ewid. 905/6.

Z zebranych dokumentów w sprawie, w tym z protokołu oględzin z dnia 07.01.2009 r. oraz 11.03.2009 r. wynika, że na ww. terenie znajduje się komin stalowy o wysokości 50m (komin kotłowni), na którym zmontowano trzy anteny stacji bazowej telefonii komórkowej. Inwestorem ww. przedsięwzięcia jest Spółka P4 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, która zawarła umowę najmu komina z Brodnickimi Zakładami Żelatyny (w dniu 15.10.2008 r.) na okres 10 lat. Przy czym, roboty budowlane związane z budową przedmiotowej stacji rozpoczęto w dniu 18.11.2008 r., co wynika z pisma BZŻ z dnia 12.03.2009 r. Owa stacja została uruchomiona od 28.12.2008 r.

Inwestor nie posiada natomiast pozwolenia na budowę, ani nie dokonał zgłoszenia zamiaru wykonania ww. inwestycji do organu administracji architektoniczno - budowlanej, tj. Starostwa Powiatowego w Brodnicy. Spółka P-4 posiada jedynie dokumentację techniczną rzeczonyj stacji bazowej, wykonaną w grudniu 2008 r., tj.: „Dokumentację techniczną szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikacją przedsięwzięcia zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów, Dz. U. 158, poz.1105 stacji bazowej telefonii komórkowej P4 BRO 0001A, ul. Podgórzna 38A w Brodnicy” - opracowaną przez mgr inż. Justynę

Szutkowską oraz „Dokumentację techniczno-formalną stacji bazowej BRO 0001 A revA” - wykonaną przez mgr inż. Bożenę Wolską i „Analizę wymogu formalno – prawnego dla instalacji stacji bazowych telefonii komórkowej”.

Z ww. opracowań wynika, że przedmiotowa stacja składa się: z urządzeń zasilających, sterujących, nadawczo - odbiorczych zlokalizowanych w szafach aparaturowych posadowionych u podstawy komina oraz z anten sektorowych i parabolicznych zamontowanych na istniejącym kominie o wysokości ok. 50m i instalacji elektrycznej. Przy czym, ww. szafy aparaturowe posadowione są na płycie żelbetowej.

Nadto, z Ekspertyzy stanu technicznego ww. komina z grudnia 2008 r., opracowanej przez mgr inż. Mariana Jędrzejewskiego (znajdującej się ww. „Dokumentacji technicznej...”) wynika, że ów komin nie posiadał dostatecznej wytrzymałości, by zamontować na nim ww. anteny telefonii komórkowej. Autor tej ekspertyzy zalecił wykonanie stosownego wzmocnienia komina, poprzez m.in. przyspawanie 6-ciu stalowych pionowych żeber z [120mm (zakres prac wzmacniających szczegółowo opisał w pkt 7.3 opracowania).

Ponadto w dokumentacji dostarczonej przez inwestora zamieszczona jest informacja, że budowa ww. stacji bazowej nie zalicza się do przedsięwzięć, dla których wymagane jest (lub może być) sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko, mając na uwadze rozporządzenie z dnia 31.08.2007 r. (Dz. U. Nr 158, poz.1105) zmieniające rozporządzenie z dnia 09.11.2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz.2573, z późn. zm.).

Natomiast Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Brodnicy po powtórny rozpatrzeniu przedmiotowej sprawy ustalił, iż owa stacja bazowa telefonii komórkowej jest obiektem budowlanym w rozumieniu art.3 pkt 1 lit. b obowiązującej ustawy z dnia 07.07.1994 r. Prawo budowlane, tzn. jest budowlą stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami. Z kolei realizacja obiektu budowlanego, jakim jest ww. budowla, wymagała wcześniejszego uzyskania pozwolenia na budowę, zgodnie z art.28 w zw. z art.3 pkt 6 i 7 ww. ustawy. Nadto, organ powołał się też na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 03.11.2009 r., sygn. akt II SA/ Bd 677/09, w którym Sąd wyraźnie wskazuje, że budowa stacji bazowej telefonii komórkowej na istniejącym kominie powoduje zmianę w sposobie zagospodarowania terenu, zmianę sposobu użytkowania komina i zmianę jego architektury. Wskazano również, iż ww. budowa wymaga wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, zgodnie z art.50 ustawy z dnia 27.03.2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz.717, ze zm.). Wprawdzie ów wyrok dotyczy stacji bazowej innego operatora komórkowego (tj. Sp. z o.o. ERA), lecz usytuowanej na tej samej nieruchomości.

Z akt sprawy wynika jednak, że inwestor nie posiada decyzji o pozwoleniu na budowę, zatem organ I instancji wstrzymał rzeczoną inwestycję i zobowiązał Spółkę P-4 z siedzibą w Warszawie, do przedłożenia stosownych dokumentów – postanowieniem z dnia 22.01.2010 r., znak: PINB.7141-6/09/10/PZ, wydanym na podstawie art.48 ust.2 i 3 Prawa budowlanego. Inwestor zobowiązany został do dostarczenia do PINB w Brodnicy, w terminie 30 dni od daty doręczenia mu ww. postanowienia, określonych dokumentów (wynikających z art.48 ust.3), w tym:

- zaświadczenia Burmistrza Miasta Brodnicy o zgodności budowy z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, albo w przypadku braku planu, ostatecznej decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu,
- 4 egz. projektu budowlanego wraz z opiniami, uzgodnieniami i innymi dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi,
- oświadczenia o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane.

Inwestor otrzymał ww. postanowienie w dniu 01.02.2010 r., lecz w wyznaczonym terminie (tj. do 03.03.2010 r.) nie dostarczył żądanych dokumentów (ani po jego upływie). Spółka P-4 wystąpiła natomiast pismem z dnia 05.03.2010 r. - do PINB w Brodnicy o umorzenie prowadzonego postępowania, wywodząc iż przedmiotowa inwestycja nie wymagała pozwolenia na budowę ani zgłoszenia.

Organ nadzoru budowlanego I instancji działając zgodnie z obowiązującymi przepisami nakazał inwestorowi wykonanie rozbiórki rzeczonyj stacji bazowej - decyzją z dnia 25.03.2010 r., znak: PINB.7141-06/09/10/PZ, w oparciu o art.48 ust1 w zw. z ust.4 obowiązującej ustawy z 07.07.1994 r. Prawo budowlane. Przepis ten stanowi jednoznacznie, iż w przypadku niewykonania obowiązków nałożonych postanowieniem, na podstawie art.48 ust.3, organ zobowiązany jest nakazać rozbiórkę obiektu budowlanego pobudowanego samowolnie.

Z rozstrzygnięciem tym nie zgadza się inwestor i w odwołaniu od ww. decyzji wywodzi, że w niniejszej sprawie powinien mieć zastosowanie przepis zawarty w art.29 ust.2 pkt 15, bowiem wykonany został jedynie montaż urządzeń na obiektach budowlanych o wysokości poniżej 3m, zatem nie było potrzeby dokonywania zgłoszenia, o czym stanowi art.30 ust.1 pkt 3 lit.b. Nadto inwestor informuje, iż sporna stacja nie jest przedsięwzięciem mogącym znacząco oddziaływać na środowisko, zatem nie ma tutaj również zastosowania przepis zawarty w art.29 ust.3 Prawa budowlanego.

Organ II instancji po ponownym rozpatrzeniu przedmiotowej sprawy, popiera stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Brodnicy.

Przede wszystkim należy wskazać, że w niniejszym przypadku mamy do czynienia z budową obiektu budowlanego składającego się z płyty żelbetowej, dwóch szaf aparaturowych z urządzeniami zasilającymi, sterującymi i nadawczo - odbiorczymi, anten sektorowych i parabolicznych oraz instalacji elektrycznej. Zatem wykonano budowlę stanowiącą całość techniczno-użytkową w rozumieniu art.3 pkt 1 lit.b Prawa budowlanego. Natomiast budowa obiektu budowlanego, w tym budowli wymagała wcześniejszego uzyskania pozwolenia na budowę, zgodnie art.28 w zw. z art.3 pkt 6 i 7. Ponadto budowa owej stacji wymagała również wcześniejszego wykonywania robót budowlanych dotyczących wzmocnienia konstrukcji samego komina, co jednak powinno być poprzedzone uzyskaniem pozwolenia na budowę, zgodnie z art.28 w zw. z art.3 pkt 7 i 7a.

Dodatkowo należy zauważyć, iż budowa stacji bazowej telefonii komórkowej stanowi inwestycję celu publicznego, co wynika z ustawy z dnia 21.08.1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz.2603, ze zm.) – m.in. art.6 pkt 1, art.4 pkt 18. Zgodnie z ww. przepisami celem publicznym jest m.in. budowa, utrzymywanie oraz wykonywanie łączności publicznej. Z kolei inwestycja celu publicznego realizowana powinna być zgodnie z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku jego braku na podstawie decyzji o ustaleniu lokalizacji celu publicznego, o czym stanowi art.50 ustawy z dnia 27.03.2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz.717, ze zm.). Takie stanowisko zawarte jest również w aktualnych wyrokach sądów administracyjnych, np.: wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 03.11.2009 r., sygn. akt II SA/ Bd 677/09, wyrok WSA w Gdańsku z dnia 18.03.2010 r., sygn. akt II SA/ Gd 767/09.

Nadto, dla inwestycji mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, inwestor powinien uzyskać stosowne postanowienie, w oparciu o art. 63 ustawy z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz.1227, ze zm.). Postanowienie takie wydaje się również w przypadku, jeżeli organ nie stwierdza potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art.63 ust.2).

Poza tym, realizacja rzeczonyj stacji bazowej na istniejącym kominie dymowym (i u podstawy komina), powoduje częściową jego zmianę sposobu użytkowania oraz architektury, zmianie ulega też sposób zagospodarowania terenu, na którym sporna budowla się znajduje. Natomiast takie zmiany wymagają uzyskania w drodze decyzji, warunków zabudowy, zgodnie z art.59 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Z przedstawionej analizy obowiązujących przepisów prawa wynika jednoznacznie, że zrealizowana stacja bazowa telefonii komórkowej P 4 na ww. kominie stalowym wymagała wcześniejszego uzyskania pozwolenia na budowę, o które inwestor nie występował, zatem inwestycja ta stanowi samowolę budowlaną, w rozumieniu art.48 Prawa budowlanego.

Wprawdzie organ I instancji wdrożył postępowanie administracyjne celem doprowadzenia przedmiotowej budowli do stanu zgodnego z przepisami, to jednak inwestor nie wykonał nałożonych na niego obowiązków (postanowieniem z dn. 22.01.2010 r.), stąd obligatoryjnie wydany został nakaz rozbioru owej stacji.

Odnosząc się do wniesionego przez inwestora odwołania, to stwierdzam brak w nim przesłanek do uchylenia zaskarżonej decyzji organu I instancji, natomiast odpowiedź na zarzuty w nim zawarte znajduje się w treści uzasadnienia niniejszej decyzji.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji, w oparciu o art.138 §1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku postępowania.

Stronom przysługuje, na podstawie art.3 §1 ustawy z dnia 25.07.2002 r.- Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz.1269) oraz art.52 §1, art.53 §1 i art.54 §1 ustawy z dnia 30.08.2002 r.-Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz.1270), prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy, *za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od dnia otrzymania tej decyzji*.

Otrzymują:

- 1.Radca prawny Piotr Woźny
Kancelaria Prawna *Grynhoff, Woźny, Maliński sp. k.*
ul. Piękna 18; 00-549 Warszawa
(pełnomocnik Spółki P4 sp. z o.o. w Warszawie)
- 2.P. Wojciech Barczewski 3 GS sp. z o.o.
ul. Sportowa 8 bud. A; 81-300 Gdynia
- 3.Brodnickie Zakłady Żelatyny sp. z o.o.
ul. Podgórna 38A; 87-300 Brodnica
- 4.Prokuratura Rejonowa w Brodnicy
ul. Sądowa 5; 87-300 Brodnica
do sprawy- Pa 9/09

5)Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przeciwdziałania
Elektroskażeniom „PRAWO DO ŻYCIA”

z siedzibą w Rzeszowie

ul. Bracka 16A; 44-251 Rybnik

6.Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego
w Brodnicy; ul. Zamkowa 13A

- w zał.: zwrot akt sprawy

7.aa.

Do wiadomości:

- 1.Starosta Brodnicki
ul. Kamionka 18; 87-300 Brodnica
- 2.Burmistrz Miasta Brodnicy
ul. Kamionka 23; 87-300 Brodnica

KUJAWSKO-POMORSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO

mgr inż. Stefan Markowski